

دوره آموزشی 22 درس
درس 9. وعده های خدا به ابراهیم
مطالعه هفتگی
پیدایش 30-32، اول تیموتائوس 4-6
آیاتی برای مطالعه
پیدایش 13، غلاطیان 3

CBM22-09.
God's Promises to Abraham
WEEKLY READINGS
Genesis 30 - 32, 1 Timothy 4 – 6
READING FOR STUDY PAPER
Genesis 13, Galatians 3

Abraham – the friend of God

ابراهیم – دوست خدا

- About 2,000 years before Jesus was born, there lived a man named Abraham, who is spoken of in the Bible as the friend of God (Isaiah, chapter 41, verse 8).

- He lived in the town of Ur, which was in the land we now call Iraq, about 800 miles to the east of the land of Israel. The people of Ur knew nothing of the true God. They worshipped many false gods, chief of which was the moon. The ruins of a temple built to the moon-god have been found there.

• حدود 2000 سال پیش از میلاد مسیح، مردی به نام ابراهیم زندگی می کرد که طبق گفته کتاب مقدس، به عنوان دوست خدا نام گرفته بود. (اشعیا باب 41، آیه 8)

• او در شهری از اور کلدانیان که امروزه به نام عراق می شناسیم، حدود 1280 کیلومتر به سمت شرق سرزمین اسرائیل، زندگی می کرد. مردم آن شهر از خدای حقیقی هیچ چیز نمی دانستند. آنها خدایان ساختگی را می پرستیدند.

A message from God

- One day Abraham received a message from God. We can read this message in Genesis, chapter 12, verse 1,
- "Now the Lord had said unto Abram, 'Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will shew thee'."
- He was told to leave his own land, and his own people, and travel to a country that God would show him. I wonder how we should feel if we received such a message? (And of course travelling was far more difficult and far more dangerous in those days).

پیامی از طرف خدا

- روزی ابراهیم پیامی از جانب خدا دریافت کرد. می توانیم آنرا در پیدایش باب 12، آیه 1 بخوانیم:
- "و خداوند به ابرام گفت: از ولایت خود، و از مولد خویش و از خانه پدر خود بسوی زمینی که به تو نشان دهم بیرون شو."
- به او گفته شد که سرزمین و مردم خود را ترک کرده، به سوی سرزمینی که خدا به او نشان می دهد، سفر کند. اگر ما چنین پیغامی دریافت کرده بودیم، چه حسی داشتیم؟ (و البته سفر کردن در آن زمان، بسیار سخت تر و خطرناک تر از امروز بود).

In Abraham all nations will be blessed

از ابراهیم جمیع قبایل برکت خواهند یافت

- When He told Abraham to do this, God also told him, (verses 2-3) "And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing. And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed."
- خدا همچنین به او گفت: (آیه 2-3) "و از تو امتی عظیم پیدا کنم و تو را برکت دهم، و نام تو را بزرگ سازم، و تو برکت خواهی بود. و برکت دهم به آنانی که تو را مبارک خوانند، و لعنت کنم به آنکه تو را ملعون خواند. و از توجميع قبایل جهان برکت خواهند یافت."
- ابراهیم به وعده خدا ایمان آورد و آنرا اطاعت کرد. در عبرانیان درباره ابراهیم می گوید: "... بیرون رفت به سمت آن مکانی که می بایست به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی دانست به کجا می رود" (عبرانیان، باب 11، آیه 8).
- Abraham believed the promises that God had made, and he obeyed Him. The writer to the Hebrews tells us that Abraham, "...went out, not knowing whither he went" (Hebrews, chapter 11, verse 8).

All the land you see

At length he reached the land of Israel with his wife, Sarah, and his nephew, Lot. Now read Genesis, chapter 13, again.

You will see how Lot chose the best of the land and Abraham was left to find pastures for his flocks and herds in the more barren parts of the country.

But God was with Abraham, and enlarged upon the promises He had made to him in Ur,

"All the land which thou seest, to thee will I give it, and to thy seed for ever. And I will make thy seed as the dust of the earth" (Genesis, chapter 13, verses 15-16).

تمام این سرزمین را که می بینی

- سرانجام او همراه همسر و برادر زاده اش لوط به سرزمین اسرائیل رسیدند. حالا دوباره پیدایش باب 13 را بخوانید.
- خواهید دید که چون لوط بهترین قسمت سرزمین را انتخاب کرد و ابراهیم برای یافتن چراگاه برای چراندن گله خود به جستجو پرداخت.
- اما خدا با ابراهیم بود و وعده های خود را به او در شهر اور بیشتر کرد.
- " تمام این سرزمین را که می بینی، تا ابد به تو و نسل تو می بخشم. نسل تو را مانند غبار زمین بی شمار می گردانم " (پیدایش باب 13، آیه 15-16)

وعدہ ای شگفت انگیز

A wonderful promise

Did you notice that this time God promises Abraham the land for ever?

To possess the land for ever, Abraham would have to live for ever, so God was really promising him eternal life.

Besides this, God promises it to Abraham's seed, or son. At that time Abraham and Sarah had no children.

God promised him a 'seed', or son, who should share the land with him. He also promised that Abraham's descendants should become a great nation.

• آیا توجہ کردید کہ این بار خدا به ابراهیم سرزمینی را برای همیشه و عدہ داد؟

• برای داشتن ہمیشگی این سرزمین، ابراهیم باید برای همیشه زنده باشد، بنابراین خدا داشت به ابراهیم وعدہ یک زندگی جاوید را می داد.

• از این گذشته خدا به ابراهیم وعدہ یک ذریت یا یک پسر داد. در آن زمان ابراهیم و سارہ فرزندی نداشتند.

• خدا به ابراهیم وعدہ فرزندی را داد کہ شریک سرزمین او می باشند. او همچنین به ابراهیم وعدہ داد کہ نسل او به قوم عظیمی تبدیل خواهد شد.

God's covenant with Abraham

- Turn to chapter 15, and here you will find that God again repeats and enlarges upon His promises to Abraham.
- Time had gone by and Abraham was getting old. The promised son had not been given. But once more God assured him that he should have a son, and that his descendants should be as great in number as the stars in the sky.

خدا با ابراهیم عهدی بست

- به باب 15 بروید و ببینید که چگونه خدا وعده های خود به ابراهیم را بیشتر می کند.
- زمان سپری شد و ابراهیم پیر شد. از پسری که وعده شده بود، هیچ نشانه ای وجود نداشت. اما خدا بار دیگر او را از داشتن یک پسر مطمئن ساخت و به او گفت که نسل او بیشتر از ستاره های آسمان خواهد شد.

A promise that cannot be broken

و عده ای که نمی تواند شکسته شود

- In verse 6 we read, "Abraham believed in the Lord; and He counted it to him for righteousness."
 - Abraham, like us, was not free from sin; but he trusted in God and because of this, God was pleased with him.
 - This time we are told that God made a covenant with Abraham - that is a very solemn promise that can never be altered.
- در آیه 6 می خوانیم: "ابرام به خداوند اعتماد کرد و به همین سبب خداوند از او خشنود شده، او را پذیرفت"
 - ابراهیم هم درست مثل ما از بند گناه آزاد نبود، اما او به خدا اعتماد کرد و به همین خاطر خدا از او خشنود شد.
 - این بار می بینیم که خدا با او پیمانی رسمی می بندد که هرگز قابل تغییر نیست.

The burning lamp passed between the pieces of meat

You will read how this covenant was made in Genesis, chapter 15, verses 8-18. In the time of Abraham, a covenant was made by slaying an animal.

Then the dead animal was divided, and the two people who were making the covenant walked between the pieces.

In this case, God Himself did not walk between the pieces, but Abraham saw a burning lamp pass between them. The covenant was sure!

مشعل فروزان از میان قطعه های گوشت گذشت

- می توانید چگونگی شکل گیری این پیمان را در پیدایش باب 15، آیه 8-18 بخوانید. در زمان ابراهیم، بستن عهد و پیمان، با ذبح کردن حیوان انجام می شد.
- سپس حیوان ذبح شده را قطعه قطعه می کردند و 2 نفر که پیمان بین آنها بود، در میان آن قطعه ها حرکت می کردند.
- در این مورد، خدا در میان قطعه های حیوانات حرکت نکرد بلکه ابراهیم مشعلی فروزان را دید که از میان آنها گذشت. پس به پیمان اطمینان کرد!

The promised child

فرزند موعود

- Abraham was 100 years old, and his wife 90, when at last God fulfilled His promise and gave them a son, whom they called Isaac.

• ابراهیم 100 ساله و همسرش 90 ساله بودند که خدا در نهایت وعده خود را به انجام رساند و به آنها پسری داد که او را اسحاق نامیدند.

- In Genesis, chapter 22, you will find a wonderful example of Abraham's trust in God. Read the first 14 verses.

• در پیدایش باب 22، می توانید نمونه شگفت انگیزی از اعتماد ابراهیم به خدا را ببینید. 14 آیه اول را بخوانید.

- God told Abraham to offer up his only son, Isaac, as a sacrifice. And yet God had promised that through Isaac Abraham's descendants should become a great nation.

• خدا به ابراهیم گفت تنها پسر خود اسحاق را به عنوان قربانی تقدیم کن. این درحالی بود که خدا به او وعده داده بود که از نسل او قوم بزرگی خواهند شد.

Hebrews Chapter 11

عبرانیان باب 11

What did Abraham do? He knew that God would keep His promises, and so Paul tells us in Hebrews, chapter 11, verses 17-19,

"By faith Abraham, when he was tried, offered up Isaac: and he that had received the promises offered up his only begotten son, of whom it was said, 'That in Isaac shall thy seed be called': 'Accounting that God was able to raise him up, even from the dead; from whence also he received him in a figure.'"

- ابراهیم چه کار کرد؟ او می دانست که خدا بر عهد خود پایبند است. پولس در عبرانیان باب 11، آیه 17-19 می گوید:

- " از روی ایمان، ابراهیم در وقت آزمایش اسحاق را به عنوان قربانی به خدا تقدیم نمود. آری، این مرد که وعده‌های خدا را پذیرفته بود، حاضر شد یگانه فرزند خود را به خدا تقدیم نماید، با اینکه خدا به او گفته بود نسل او از اسحاق خواهد بود. ابراهیم خاطر جمع بود که خدا قادر است اسحاق را حتی پس از مرگ زنده گرداند. به عبارت دیگر او را به صورت نمونه ای از مردگان باز یافت "

Abraham believed in resurrection

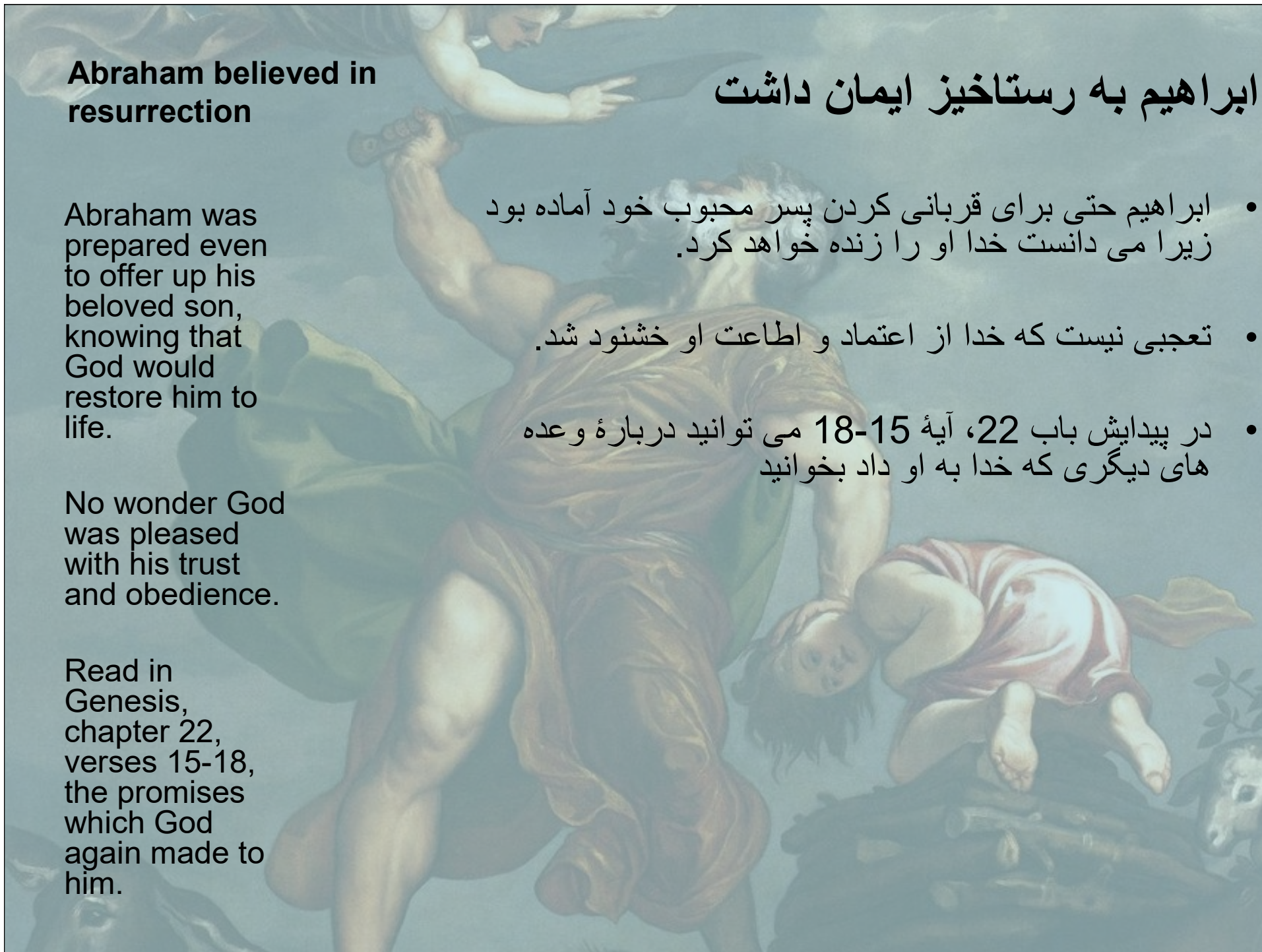
Abraham was prepared even to offer up his beloved son, knowing that God would restore him to life.

No wonder God was pleased with his trust and obedience.

Read in Genesis, chapter 22, verses 15-18, the promises which God again made to him.

ابراهیم به رستاخیز ایمان داشت

- ابراهیم حتی برای قربانی کردن پسر محبوب خود آماده بود زیرا می دانست خدا او را زنده خواهد کرد.
- تعجبی نیست که خدا از اعتماد و اطاعت او خشنود شد.
- در پیدایش باب 22، آیه 15-18 می توانید درباره وعده های دیگری که خدا به او داد بخوانید

A greater seed than Isaac

فرزندی بزرگتر از اسحاق

- These things happened nearly 4,000 years ago, and at first they don't seem to matter very much to us. But Abraham had a son who was greater than Isaac.

- The first verse of the New Testament (Matthew, chapter 1, verse 1) speaks of, "Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham. "Jesus, too, was the promised son of Abraham.

- این وقایع مربوط به حدود 4000 سال پیش هستند و ممکن است در ابتدا به نظرمان خیلی با اهمیت نباشند. اما ابراهیم پسری داشت که بزرگتر از اسحاق بود.

- آیه اول از عهد جدید (متی باب 1، آیه 1) می گوید: "عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم" عیسی نیز فرزند موعود ابراهیم بود.

One descendant not many

- Paul tells us this in Galatians, chapter 3, verse 16, "Now to Abraham and his seed were the promises made. He saith not, 'And to seeds', as of many; but as of one, 'And to thy seed', which is Christ."
- So the promises made to Abraham - that he should live for ever in the land of Israel and be a blessing to all nations, were also promises made to the Lord Jesus Christ. When He comes again to rule from Jerusalem, we shall see these promises fulfilled.

یک ذریت، نه ذریت های بسیار

- پولس به ما در غلاطیان باب 3، آیه 16 می گوید: "و وعده ها به ابراهیم و فرزند او داده شد و نمی گوید: فرزندان، تا شامل بسیاری گردد، بلکه به یک فرزند یعنی به مسیح اشاره می کند."
- بنابراین وعده ها با ابراهیم بسته شدند و او می بایست برای همیشه در سرزمین اسرائیل زندگی کرده و برکتی برای همه قوم ها باشد. این وعده با عیسی مسیح نیز تحقق پیدا کرد. وقتی او دوباره بازگردد تا از اورشلیم سلطنت کند، می توانیم مشاهده کنیم که همه این وعده ها تکمیل شده اند.

We can share the promises God made to Abraham

ما نیز در این وعده ها با ابراهیم شریک هستیم

- If we believe on Jesus, and do what He asks us, we too may share these promises. For if we belong to Christ, we too are Abraham's seed.

- We read in the last verse of Galatians, chapter 3, "And if ye be Christ's, then are ye Abraham's seed, and heirs according to the promise."

- Then we, too, may share the promises. We may have eternal life, and help Jesus Christ in the great work of bringing happiness to the earth.

• اگر به عیسی مسیح ایمان داشته باشیم و کارهایی را که از ما خواسته است انجام دهیم، ما نیز در این وعده ها شریک می شویم. اگر متعلق به مسیح باشیم، ما نیز فرزندان ابراهیم هستیم.

• در آیه آخر از غلاطیان باب 3 می خوانیم: "و اگر متعلق به مسیح هستید، فرزند ابراهیم و مطابق وعده خدا وارث او هستید."

• پس ما هم می توانیم شریک در وعده ها باشیم. می توانیم زندگی جاودان داشته باشیم و به عیسی مسیح در کار بزرگش که آوردن شادی به زمین است، کمک کنیم.

The promise to be fulfilled when Jesus returns

این وعده در زمان بازگشت به انجام خواهد رسید

One of the promises was, "And in thy seed shall all the nations of the earth be blessed"(Genesis, chapter 22, verse 18).

This promise will be fulfilled when Jesus returns to set up the Kingdom of God.

- باید به یاد داشته باشید که یکی از وعده ها این بود که: "تمام ملت‌ها از من خواهند خواست، همان طور که نسل تو را برکت داده‌ام، نسل آنها را هم برکت دهم" (پیدایش باب 22، آیه 18)
- این وعده در زمان بازگشت عیسی و برقراری پادشاهی خدا، به انجام خواهد رسید.

What will happen to Abraham?

But, you may be thinking, "What of Abraham? He never received the promises, and he is dead".

This is true. But God's promises cannot fail. When Jesus comes again, He will raise Abraham and Isaac from the dead - and many others besides - and they will live for ever upon this earth, enjoying those blessings which God promised them so long ago.

پس ابراهیم چه می شود؟

- اما ممکن است با خود فکر کنید که "پس به ابراهیم چه چیزی رسید؟ او هیچکدام از وعده ها را دریافت نکرد و مرد."
- درست است اما در وعده های خدا اشتباهی نیست. وقتی عیسی دوباره بیاید، او ابراهیم، اسحاق و بسیاری دیگر را از مرگ بلند خواهد کرد و آنها تا ابد روی زمین زندگی کرده و از برکاتی که خدا بسیار قبل از آن به آنها وعده داده بود، لذت خواهند برد.

خلاصه

Summary

1. Abraham was called by God to leave Ur and go to an unknown country.
2. This country was the land of Israel, and God promised that Abraham should possess it for ever.
3. He also promised that Abraham should have a son; that his descendants should become a great nation, and that his son would be a blessing to all nations.
4. Abraham had a son, Isaac, born miraculously when his parents were very old. Jesus Christ is also a son, or descendant, of Abraham (and He, too, was born miraculously - of a virgin).
5. If we belong to Christ, we are counted as children of Abraham, and may share the promises made to him.
6. These promises will be fulfilled when Jesus comes back, and sets up the Kingdom of God.

1. ابراهیم از جانب خدا خوانده شد تا اور کلدانیان را ترک کند و به سرزمینی ناشناخته برود.
2. این سرزمین همان اسرائیل بود، و خدا به ابراهیم وعده داد که آن سرزمین را تا ابد تصرف می کند.
3. او همچنین به ابراهیم پسری وعده داد، که نسل او بسیار عظیم شده و باعث برکت تمام ملتها می شود.
4. ابراهیم پسری به نام اسحاق داشت که به شکل معجزه آسایی در زمان کهنسالی والدینش متولد شد. عیسی مسیح نیز پسر یا نسل ابراهیم بود (او نیز به شکل معجزه آسایی از یک باکره متولد شد).
5. اگر ما متعلق به مسیح هستیم، ما نیز فرزندان ابراهیم محسوب می شویم و می توانیم در وعده ها با او شریک شویم.
6. این وعده ها در زمان بازگشت عیسی و برقراری پادشاهی خدا، تکمیل خواهند شد.

ضمیمه: یک پیشنهاد

Postscript: A suggestion

- All this about the seed of Abraham is somewhat difficult to understand the first time. But it is very important.
 - Why not read this section through once again - now!
- درک این مطالب دربارهٔ نسل ابراهیم برای اولین بار قدری مشکل، اما بسیار مهم است.
 - چرا الان یکبار دیگر آنرا نخوانیم؟